

L' ART DEL PAGÉS

PATENTS (AVANS PRIVILEGIS) DE INVENCIO

Atesos los molts avensos que tots los dias se notan en la agricultura, especialment en lo que fa referencia á industrias agrícolas, gracias al major desitj de instrucció que 's nota entre los que exerceixen tan noble professió, pensém serán de oportunitat las següents aclaracions relatives á la utilitat, efecte y conveniencia de demanar *Patents de invenció* per assegurar la possessió dels invents que molts voltas son fruit de llarch trevall y perseverancia, mentres que altres vegadas se demanan patents qual objecte no resulta ser mes que un negoci de especulació que, no solament no es justificat, sino que pot privar á altres de la utilisació del resultat de idees escampadas per revistas y periódichs, á causa de que molts ignoran la vigent legislació sobre 'l particular.

Ab l' objecte donchs de que tothom sápig a que aténirse cuan se trobi en dupte de si pot utilisar ó no tal procediment, primera materia, máquina ó aparato sobre del cual haja recaigut patent de invenció, puig no perque un objecte sia privilegiat surt sempre efecte 'l privilegi, transcribim á continuació 'ls articles necessaris pera posar en clar los casos en que pot ferse, com si diguesses cas omis del privilegi y passar en davant la realisació de tal ó qual industria ó procediment per obtenir algun producte.

Títol primer.—Art. tercer.—«Poden ser objecte de patents:

Las máquinas, aparells, instruments, procediments ú operaciones mecánicas ó químicas que en tot ó en part sian de propia invenció y nous, ó que sens ditas condicions no estigan establerts ó practicats del mateix modo y forma en los dominis espanyols.

Los productos ó resultats industrials nous, obtinguts per medis nous, ó coneguts, sempre que sa explotació vinga á establir un ram de industria en lo país.

Títol III.—Art. 23.—Davant de la *patent* s' imprimirà en caràcters de major tamany que 'ls majors que s' usin per la mateixa lo següent:

«Patent de invenció sens la garantia del Govern en quant á la novetat, conveniencia ó utilitat del objecte sobre que recau.»

Títol VIII.—Art. 44.—La acció pera demanar la nul·litat d' una patent davant los tribunals no podrà exercir-se sino á instancia de part.»

De manera que al demanar una patent de invenció no se examina altre cosa sino si 'ls documents están en regla deixant al interessat la responsabilitat de la novetat y demés circumstancies compresas en lo Art. tercer, títol primer, las quals son necessaries pera que un objecte puga ser motiu de una patent de invenció. De aquí resulta, que totes quantas patents s' hajan concedit sobre industrias, procediments, primeras materias per obtenir un producte determinat, etc., no son de cap valor sempre que al demanarse l' objecte de la patent estiga ja plantejat en algun paratje dels dominis espanyols, encara que l' interessat no haja obtingut patent de invenció, cual primer inventor podrà seguir tranquilament explotant lo seu negoci per mes patents que recaigan sobre de ell, demanant ó no la nul·litat de aquestas patents davant los Tribunals. No tinguent lo primer que estableix una industria, procediment, máquina ó aparell, etc., patent de invenció encara que altres la tinguin, després podrà qui vulga també fer us de ell sempre que davant los Tribunals se puga provar, si convé, que 'l primer inventor no ha adquirit patent sobre d' ell.

Molts son los que adornan los seus productes y aparells ab lo pompós títol de «Privilegiat» cual privativa segons la actual legislació, així com pocas vegadas es una realitat, altres voltas es solament una ficció de cap valor davant la llei, la que concedeix igual privativa al objecte mes frivol que al de molta importancia y que per sa novetat, utilitat y esforços necessaris per obtenirlo realment sia mereixedor d' ella.

Segons habem ja manifestat nos ha mogut á fer semblants aclaracions lo desitj de que no se exercescan monòpolis injustos per no ser resultat de propis estudis é investigacions en detriment dels demés, creguent que apresurant-se á demanar

patent de invenció ja basta pera tenir assegurat algun negoci, com realment succehirá algunas voltas, á causa de que molts ignoran, ó no entenen la actual legislació.

J. BAYER

SECCIÓ AGRONÓMICA.

MEDALLA Á M. PASTEUR

Discursos de M. Dumas y de M. Pasteur.

M. Jamin, president de la *Academia de ciencias de Paris*, ha fet present á aquesta que habentse acórdat en una reunió de sabis, d' amichs y admiradors de M. Pasteur oferir á aquest una medalla conmemorativa de sos admirables y maravellosos descobriments, la comissió nombrada pera posar en execució aquesta idea havia complert ja son comés y entregat al agraciats la referida medalla, obra de M. Alphée Dubois. La comissió 's componia dels Srs. Dumas, Bossingault, Bouley, Jamin, Bertin, Tisserant, Davaine, etc.—Ab aquest motiu, M. Dumas pronunciá un discurs que 'ns apressurém á traduhir, puix no volem privar als abonats á L' ART DEL PAGÉS de la lectura dels elogis tributats al eminent é ilustre sabi M. Pasteur, de quals travalls s' ha ocupat nostra publicació.

Diu aixís lo discurs:

«Mon benvolgut Pasteur.

»Fa cuarenta anys que entráreu com deixeble en aquesta casa, y apenas donáreu los primers passos en vostra carrera, vostres mestres prevegeren ja que seriau una de las mes preclaras glorias d' aquella; però ningú s' haguera aventurat allavors á predir quina classe d' admirables serveys estavan destinats á prestar á la ciencia, al país, al mon.

»Vostres primers travalls feyan desapareixer pera sempre del domini de la química las forsas amagadas explicant las anomalías del ácit tártrich.

»Confirmant lo carácter vital de la fermentació alcohólica, extenguereu aquesta doctrina de la química francesa á las fermentacions mes diversas y donáreu pera la fabricació del vi-

nagre reglas seguras, que la industria aplica avuy ab reconeixement.

»En aquestos infinitament petits de la vida, descobriren un tercer regne, al qual perteneixen aquets sers que, ab totes las prerogativas de la vida animal, no tenen necessitats d'ayre pera viure y trovan lo calor necessari en las descomposicions químicas que á son entorn promouhen.

L' estudi profund dels ferments vos doná la completa explicació de las alteracions que sofreixen las sustancias orgánicas: lo vi, la cervesa, los fruyts, las materias animals de totes las especies; explicareu lo paper preservatiu del calor aplicat á sa conservació y ensenyareu á reglar los efectes segons la temperatura necessaria pera determinar la mort dels ferments.

»Sos ferments morts no engendran ja mes ferments.

»Per aquest camí havéu sigut conduhit á sostenir en tota la estensió dels regnes organisats lo principi fonamental que fa derivar la vida de la vida y que retxassa com una suposició sense utilitat y sense base la doctrina de la generació espontánea.

»Aplicant aquest pensament á las alteracions tan sovint mortals que experimentan las feridas y las llagas cuan los malalts viuhén en un lloch contaminat, ensenyáreu á lliurarlas d' aquet perill rodejant los membres d' aire filtrat; y vostres preceptes, an la práctica quirúrgica, los asseguran tots los dias un éxit que aquesta ignorava, y permeten en aquestas operacions un atreviment del que nostres predecessors ni sisquera 'l presentiment han tingut.

»La vacunació havia quedat fins ara reduhida á una práctica benéfica, y vos heu descobert sa teoria y aixamplat la esfera de sas aplicacions. Heu descobert com d' un virus se fa una vacuna, com un veneno mortal pot convertirse en preservatiu innocent. Vostres investigacions sobre la malaltia carbuncosa y las consecuencias prácticas que d' ellas se derivan han prestat á la agricultura un servey, quals beneficis sent la Europa tota. Però aquest resultat adquirit, per admirable que siga, es res en comparació de las aplicacions que ab rahó s' esperan de la doctrina á la cual es degut. Heu sumministrat á la teoria dels virus una base certa, relacionantla á la doctrina dels ferments; heu

obert á la medicina una era nova, probant que tot virus pot tenir sa vacuna.

»En mitx d' aquestas admirables conquistas de la ciencia pura, de la filosofia natural y de la práctica, no podém olvidar que existeix un país en lo que vostre nom se pronuncia ab particular respecte, lo país tan floreixent en altre temps ahont se cria 'l cuch de seda. Un mal que havia espargit lo terror en totas las familias de nostras montanyas meridionals havia fet desapareixer las bellas rassas conseguidas á forsa de cuydados y d' inteligents seleccions. La ruina era complerta. Avuy gracias á vostres procediments, los culliters de seda han tornat á trovar sa seguretat, y 'l país veu renaixer una de las fonts de sa riquesa.

»Mon benvolgut Pasteur, vostra vida no es sino una série d' éxits afortunats. Lo método científich del que feu un empleo tan segur, vos deu sos mes bells temps. La Escola normal s' envaneix de contarvos en lo número de sos deixebles; la Academia de las ciencias se sent orgullosa ab vostres travalls; la Fransa vos conta entre sas glorias.

»En lo moment en que de totas parts los testimonis del reconeixement públich s' elevan cap á vos, l' homenatge que nosaltres vos oferim, en nom de vostres admiradors y amichs, podrá semblarvos digne d' una particular atenció. Emana d' un sentiment espontáni y universal, y conserva pera la posteritat la imatge fidel de vostres fets.

»Plascia á Deu mon benvolgut Pasteur, goséu llarchs anys de vostra gloria y contempléu los fruyts cada dia mes nombrosos y mes richs de vostres travalls! La ciencia, la Agricultura, la Industria, la Humitat vos conservarán un agraïment etern, y vostre nom viurá en sos anals entre 'ls més ilustres y 'ls més venerats.

Costestació de M. Pasteur.—Mon benvolgut mestre, fa cuarenta anys, en efecte, que tinch la honra de coneixervos, y que m' havéu ensenyat á estimar la ciencia y la gloria.

Arribava de ma provincia. Al final de cada una de vostras lliçons, sortia de la Sorbona arrebatat, y sovint conmogut fins vessar llágrimas. Desde aquet moment, vostre talent de professor, vostres inmortals treballs, vostre notable carácter,

m' han inspirat una admiració que ha anat muntant ab la maduresa de mon esperit.

«Heu degut endevinar mos sentiments, mon benvolgut mestre. No hi ha una sola circumstancia de ma vida ó de la de ma familia, circumstancia felis ó penosa, en que no hajau estat present, y que d' algun modo no hajau benehit.

»Avuy encara vos veig ocupant lo primer puesto en la expresió d' aquets testimonis, ben excessius per cert, á mon entendre, de la estimació de mos mestres, convertits en mos amichs.

»Y lo que havéu fet per mí, ho havéu també fet per tots vostres deixebles. Es un dels rasgos distintius de vostra naturalesa. Darrera dels individuos, havéu sempre vist la Fransa y sa grandesa.

»¿Com vaig á ferho jo ara desde avuy en endevant? Fins lo present, los grans elogis inflamavan mon ardor y m' inspiravan la idea de ferme digne d' ells per medi de nous esforços; però 'ls que acabéu de dirigirme, en nom de la Academia, y de las Societats sabias, están á la veritat molt per sobre de mon valer.»

SECCIÓ D' AGRICULTURA PRÁCTICA

LA RESINA PRECONISADA COM ANTI-FILOXERICA.

No hi ha pas cap dupte que 'l devastador insecte de la vinya avansa d' una manera extraordinaria, sense que res, per ara, l' aturi en sa invasora marxa, deixant al seu entorn la miseria y per consegüent la emigració, com á resultat de sos terribles estragos.

Lo ministre d' Agricultura de Fransa ha publicat los documents y acorts presos darrerament per la comissió superior de defensa contra la filoxera. D' ells resulta que á las 558,605 hectáreas destruhidas en 1880 hi ha que afegir altras 113,000. Aquestos datos son desconsoladors y deuen servir de saludable ensenyansa á gran número de propietaris que sols se preocupan de fer novas plantadas, sense pensar en los medis de combatre la epidemia, que se 'ls hi ve al demunt irremisiblement.

A la provincia de Málaga arriba l' insecte fins á las mateixas portas de la capital, després d' haver ocasionat inmensos perjudicis en molts punts de la provincia. Ja passen de 30.000 las hectáreas invadidas, y al pas que las cosas van, aviat los richs vinyats d' aquella hermosa vega, 's veurán visitats per lo terrible insecte.

Las noticias de tota la comarca de Palafrugell, segons lo periódich d' aquella localitat, manifestan igualment que la infecció s' exten per aquells camps. A Cadaqués causa veraders estragos, de manera que pot suposarse que dintre de dos anys quedarà per complert perduda la cullita de vi en tots los partits de Figueras, Gerona y La Bisbal.

Nostres habituals lectors saben ja, puig d' aixó 'ns hem ocupat en diferents ocasions, lo resultat dels insecticidas y medis proposats fins avuy en lo tractament de las vinyas filoxeradas. Per ara tots, en general, han sigut mes ó menos cars, de difícil aplicació en la práctica y de resultats mes ó menos problemàtics, ó poch satisfactoris pera 'ls viticultors. Propagantse l' insecte d' una manera tan prodigiosa, es precís que l' insecticida puga obtenirse barato, ó sino del contrari queda reduhit á una curiositat científica que de cap profit sería pera 'ls viticultors. Donchs bé; segons diu lo *Journal Viticole*, lo senyor Prouveze acaba de fer algunas probas, quals resultats permeten esperar que tal vegada dintre de poch tingám ja un insecticida eficas, y farà lo que tan comensa á necessitarse á Espanya.

Sembla que 'l senyor Prouveze sabent en virtut de diferents análisis que 'ls ceps americans havian resistit á la filoxera, que aquestos contenen lo 8 per 100 de resina, en tant que los indígenas sols contenen aquesta substancia en proporció del 4 per 100 y las americanas no resistents del 4 al 6, sospitá que la resina (1) obrava com principi destructor ó repulsiu sobre l' insecte filoxérich.

(1) Aquestas mateixas rahons, comunicadas per lo sabi Dr. Sicard en nostra excursió á Marsella, ab l' objecte de visitar las vinyas filoxeradas tractadas per altre procediment, l' *Oli-Roux*, son las que aduhirem en nostra conferència, donada l' any passat en l' Institut Agrícola Catalá de Sant Isidro, com poden recordar nostres lectors, en la qual donarem compte de nostras impresions de viatge y que coincideixen també ab las exposadas en lo folleto que ab dit objecte publicarem en aquella época.

Pera comprovar la exactitut d'aquesta sospita, impregnà cert número de ceps indígenes del país, en bon estat ab una solució de resina. Al any següent, analisats aquestos ceps se trobà que contenian del 6 al 8 per 100 de resina, y que per consegüent la havian absorvit en notable cantitat.

En vista d'aquest resultat, lo senyor Prouveze continuá sos experiments tractant per la resina una part d'una extensa vinya filoxerada desde molts anys avans y 'ls resultats foren tan satisfactoris que avuy dia 'ls ceps tractats de tal manera ofereixen per sa ufana un admirable contrast ab l'aspecte dels ceps filoxerats que 'ls rodejan.

En vista d'aixó, 's prepara ja la práctica d'aquest procediment en gran escala, y es d'esperar que en efecte dongui 'ls mateixos resultats que en las experiencias anteriors; cosa que seria tant més satisfactoria quant que 'l cost del procediment da la resina sembla que resulta ser lo de 1/8 de lo que han costat fins ara 'ls demés tractaments empleats.

La cosa es molt sencilla y massa seria pera que 'ns ho mirém ab tanta indiferencia, com fins ara. Los propietaris rurals, per causa de desconeixe la verdadera desgracia que 'ls aménassa y 'ls Guberns per amagar la importancia del mal ab la desaparició de la primera y principal industria nacional, sense que res de profit verdader hagin fet fins avuy.

Aquest senzill procediment, donat al públich, sense cap pretensió, per lo senyor Prouveze, es digne d'estudi per part de las corporacions y particulars interessats en evitar la ruina y desolació del país, que hauria de fugir á llunyanas terras sense remissió, en busca del pá de cada dia, tenint la casi seguritat de la complerta invasió de la plaga en totas las comarcas essencialment vinícolas d'Espanya, difícils, sino impossibles, de suplir ni reemplaçar la producció actual per altra equivalent á la de la vinya, amenassada de mort per la filoxera.

FRANCISCO X. TOBELLA.

SECCIÓ DE VARIETATS

LA AGRICULTURA

Un dels mes célebres enginyers agrònoms de París, M. de Comberousse, ha donat una interessant conferència en aquella capital y per creurela útil á nostres agricultors vaig á extractar sos mes notables párrafos.

«Lo caràcter més notable de la família agrícola, diu, es lo de conservar, en general, sa habitació, sa llar propia. Los aucells tenen un niu. Los homes en las ciutats rara vegada tenen una casa que 'ls perteneixi. En los camps, al contrari, y aixó es un element innegable de progrés, cada família te sa casa.

»La vida es dura en los camps, pero sana. A la matinada es precis fregar-se 'ls ulls pera anar á saludar lo sol naixent. Mentres se maneja l' arada no 's pensa en altra cosa; pero 's respira un aire pur, vivificador, que alimenta tant com lo pa que 's menja.

»Jo no ataco nostres focos de civilització intelectual. Un gran país com Fransa deu tenir magníficas ciutats, ahont se trobin concentradas totas sas forsas vivas; pero deploraré sempre l'abandono dels camps y sa ignorancia de las cosas reals de la vida. No demano que s' estingeixin las farolas lluminosas de la nació, pero sí desitjo que il·luminin á sa vegada los llumets dels pobles. Lo dia en que totas aquestas petites *lámparas* reunidas il·luminin tant com lo *faro* gegantesch de París, la grandesa de nostra patria estará al abrigh de tota eventualitat.

»Las ciutats elevan lo nivell intelectual, afinan, civilisan, pero gastan las forsas, absorveixen en proporció difícil de valuar nostras forsas nerviosas, esterilitzant potser tantas inteligencias com despertan. Si la nació resisteix, es gracias á las reservas dels camps.

»Lluytém, donchs, pera que no s' acabin aquestas reservas. Unim á la terra la família agrícola donantli més coneixements que la elevin á sos propis ulls. Tots los esforços que fem en aquest sentit serán recompensats ab excés.

»Si la instrucció estigués una mica més generalizada en Fransa, si la dona del agricultor possehís simples nocions sobre la economia doméstica ó agronómica, que tan fàcils son d' ensenyar y d' adquirir, no quedaria la família agrícola en l' estat en que avuy la veyém. Ab una mica de previsió, ab ordre y regularitat y ab alguns esforços assahonats, la família aumentaria una tercera part sos projectes.

»L' home permaneceix acantonat en los camps en sa ignorancia secular. Se irrita contra las novetats, li basta la tradició, te por dels llibres y dels consells, y sols podrian arribar fins á ell per boca de la seva dona. Las escolas de donas serán de gran utilitat.

La Revolució de 1789, prossegueix Mr. de Comberousse, millorant infinitament la condició dels treballadors, ha contribuít á que fassin inmensos progressos la agricultura y la indústria francesa.

Desgraciadament, la mecànica agrícola no ha prés vol ab la mecànica industrial. No obstant, lo moviment s' iniciá, y creyém que no farà més que accelerarse.

Pera demostrar lo que poden produhir lo perfeccionament de las anti-

gas máquinas y l' empleo de las novas, cita 'l distingit enginyer algunas xifras d' un tractat publicat fa poch per Mr. Mangon. Segons aquest ilustrat autor, lo cultiu ocupa en Fransa 2.500.000 aradas, y absorbeix per any més de 170 milions de jornadas de parell. La major part de las aradas son molt grosseras y necessitan una meytat més de forsa que un bon instrument. Per aixó 's pot jutjar de la economía que havia de produhir un sol perfeccionament.

«La renovació de las aradas que quedan inservibles exigeix la construcció de 200.000 per lo menos cada any.

»Y quantas altres eynas se necessitan! Fa trenta anys no hi havia en Fransa locomotoras agrícolas.

Avuy n' hi haurá unas 4.500 repartidas per las granjas un poch importants. Son preu es, per terme mitj, 5.000 franchs. Representan, donchs, un capital de 22.500.000 franchs. Las máquinas de batre, eran avans molt raras. Avuy ne posseheix Fransa més de 131.000, y com valen ab sos accessoris mil franchs, representan 131 milions.

Es absolutament necessari que 'ls enginyers mecánichs estudien més y més las máquinas d' agricultura y s' ocupin d' una especialitat llarch temps abandonada, ab lo qual prestarán un gran servey á son país.

Los maquinistas y 'ls agricultors, escriu Mr. Mangon, han permanescut desgraciadament fins ara separats uns d' altres.

Los agricultors reben en general una educació científicas insuficient. Los sábis y 'ls mecánichs, quasi sempre tancats en las ciutats, ignoran per sa part las cosas agrícolas.

No saben trobar ni comprendre, si aixís pot dirse, la llengua dels homes prácticichs del camp.

Aquesta falta de inteligencia enire l' agricultor y l' home de ciencia es una de las causas mes poderosas de la lentitut del progrés de la agricultura.»

Es precis, donchs, esforsarse en establir aquesta inteligencia. Es precis que l' home ilustrat surti de las ciutats y recorri 'ls camps.

Es precis que l' agricultor no negui sa confiança al home de ciencia y s' instruheixi bastant pera compendrel.

Lo progrés dels cultius no está assegurat sino per la propietat mitja ó la petita propietat. Gracias á la propietat limitada y personal, han sigut treballadas ab una promptitut vertiginosa las inmensas soletats de América. Sens los treballadors lliures del Ohio, del Illinois y del Oregon, la fam haguera delmat la Europa en 1878 y 79.

L' interés privat y de familia es lo verdader instigador que res pot reemplassar.

Es la pedra angular de la civilisació.

En Inglaterra no está la propietat tan dividida com en Fransa. Se troba en mans d' uns quants lors que tenen tres y quatre millons de renda, y un exércit d' intendents que administran sos inmensos dominis segons reglas uniformes. Per tot arreu se cultiva de la mateixa manera, sense l' ingeni, sense 'ls ensaigs personals, variats y lliures de que Fransa dona exemple desde 1780.

Los pagesos inteligents en Fransa al costat dels grans cultius estableixen altres petits que ab frecuencia son més remuneradors..

Me deya un d' aquestos, ab qui visitava una hisenda de sa propietat en lo Isère de Lyó: «veji vosté aquell camp. De bona gana hi plantaría es-

párrechs. Anant duas vegadas per setmana á Lyó ab mos espárrechs, pagaría casi mas terras.»

Mr. Gladstone, 'l célebre ministre inglés pensava 'l mateix que aquest pagés, al dir als cultivadors escocesos durant la crísis agrícola de 1879: «Amichs meus; produhiu rosas y venceréu á América en aquest terren.»

América enviava blat y 'ns salvava de la fam.

Los escocesos sortiren de sos apuros ab sas rosas y 'ls petits productes accessoris de sas masías.

'Pero pera que las cosas passin aixís, pera que tots los procediments, variats, ingeniosos, econòmichs, sian posats en execució, es precis que 'l pagés surti de la rutina y que s' instruheixi en la ciencia de treballar la terra.

Allí hont lo calor, lo fret, la pluja, 'l vent, la pedra, la neu, en una paraula, tots los fenòmens atmosfèrichs desempenyan tan gran paper, allí hont la naturalesa domina, es precis posar de nostra part totas las probabilitats.

Té rahó 'l célebre agrónom, la professió d' agricultor es complexa y es precis que cada dia s' ilustri més.—D. G.

NOTICIAS AGRÍCOLAS

Mes sobre 'ls eucaliptos.—En los voltants de Roma existeix un convent anomenat de las Tres Fonts. En mitx dels pantanos los desgraciats habitants morían víctimas de la *malaria*, tenint en lo mes d' Agost que retirarse á dormir á Roma pera preservarse una mica. Fa alguns anys lo superior maná plantar en las terras incultas del convent centenars de mils d' *eucaliptos* que 's desenvol·lan admirablement. L' *Eucaliptus* ab sas fullas xuc·cla fàcilment la humitat de tal modo, que 'ls frares se trobaren al poch temps ab un terreno dur y consistent que hagueren de rompre á picot. Ja pogueren construir alguns canals de desguás, y avuy es un dels punts més sans y pintorescos de las llacunas del célebre monestir. Lo cultiu del *Eucaliptus* se desenvol·la ab aquest motiu en Italia extraordinariament, encara que no tant com en Portugal y Espanya, ahont proba millor.

L' *Eucaliptus* creix ab preferencia en terrenos arenosos y está criat en 10 anys. Desde 'l segon any cambia la fulla. La escorsa serveix pera paper y la muda tots los anys. Las gomas que d' ell s' estrauehen alcansan grans preus, y la fusta serveix millor que 'l pi pera la industria. No necessita més rego que 'ls dos primers anys, y aixó durant l' estiu. Lo cost total d' un *Eucaliptus* sembrat en gran escala es d' uns 50 céntims de peseta. Ja compendrán nostres agricultors ab aquestos datos quina riquesa tan inmensa es aquest arbre y com pot esser pera Espanya una font de recursos inagotables.

Aixís ho diu un colega en sa revista científica.

Mora d' Ebro.—La fira que tingué lloch en los dias 2 y 3 del actual ha sigut desanimada, sens dupte, per causa de la miseria y sequera que aquells pagesos experimentan. Si las cosas no varían, no se ahont arribarán.

Los fruyts se desprenen dels arbres, especialment de la olivera, y 'ls vinyats se van perdent molt depressa.

Juncosa.—Nos escriuhen d' aquesta població, que la falta d' ayguas dona per consecuencia la pérdua casi total de las cullitas, las quals se preparavan moli bé, particularment las d' oli y vi. La d' oli casi es nula y ho será igualment la del vi, si no sobrevé una bona pluja dintre pochos dias. La cullita del blat ja ho ha sigut enterament.

Si la sequera continua, la major part dels pagesos deixarán la casa natal, com ho han fet ja molts, en busca de millor sort, pera poguerse guanyar la vida.

Mercat de Vich.—Xexa vella, á 20 pessetas la quartera.—Id. novella, á 18'50.—Forment, á 18.—Mestall, á 14.—Ségol, á 13.—Ordi, á 9.—Cibada, á 7'50.—Espelta, á 6.—Blat de Moro, á 13'50.—Mill, á 15.—Fajol, á 15.—Fabas, á 13.—Llegum, á 15.—Fasols, á 20.—Ciurons, á 20.

Mercat de La Bisbal.—Blat, de 18 á 19 pessetas los 80 litros.—Mestall, de 16 á 17.—Cibada, de 8 y 11/2 á 9 y 11/2.—Ordi, de 8 y 11/2 á 9 y 11/2.—Vessas, de 17 á 18.—Fabas, de 13 á 14.—Llobins, de 9 á 10.—Blat de moro, de 16 á 17.

La cullita de tardaneries completament perduda.

Mercat de Palafrugell.—Blat, de 19 á 20 pessetas los 80 litros.—Mestall, de 16 á 17.—Cibada, de 9 á 9 y 11/2.—Ordi, de 9 á 9 y 11/2.—Vessas, de 16 á 17.—Fabas, 13 á 14.—Blat de moro, de 16 á 17.

La cullita de blat es regular.

Lo mercat de taps de suro, segons veyém en *El Palafrugellense*, per sa especial manera de ser, está subjecte, pot ser més que 'ls altres á fluctuacions varias y frecuentes; no poguent prefixar los preus de las variadas mercaderias més que d' una manera general y en determinadas classes.

REVISTA VINÍCOLA

La tendencia del mercat, en general, es favorable al caldo, per més que en realitat no haja variat la situació de la plassa de Barcelona.

En los mercats vinícolas de Catalunya se sostenen ab molta fermesa 'ls preus, per haverse efectuat compras d' importancia per alguns comissionats francesos. Las classes bonas son sumament escasas é indubtablement tindrán que millorar sos preus, per poch que seguesca animada la demanda per part de la Fransa.

Imprenta de «La Renaixensa», Xuclá, 13, baixos.